

Information till föräldrar och personal i barnomsorg/skola när barn är bärare av resistenta pneumokocker

Pneumokocker tillhör våra vanligaste luftvägsbakterier och finns spridda över hela världen. Bakterierna överförs från människa till människa via **närkontakt** (saliv, hosta, nysningar). De flesta som smittas av bakterierna blir bärare i näsan utan att ha några symtom. Detta gör att spridning av pneumokocker kan ske omedvetet. Små barn blir oftare bärare och sprider också smittan lättare. Man ser flest bärare under vinterhalvåret och cirka hälften av alla barn i förskolemiljö bär då på pneumokocker i näsan.

Pneumokocker kan orsaka öroninflammation, bihåleinflammation och lunginflammation, men kan även ge lindrigare ”förkylningssymtom” med snuva och hosta. Små barn och äldre personer drabbas lättare. De flesta som är bärare av pneumokocker blir inte sjuka.

Pneumokocker är normalt känsliga för penicillin, och penicillin används därför i förstahand vid behandling av pneumokockinfektioner. Pneumokocker som är resistenta (motståndskraftiga) mot penicillin är inte farligare än känsliga pneumokocker, men man har färre behandlingsalternativ. I omvärlden ökar problemen med pneumokocker som är resistenta mot penicillin. Detta är anledningen till att även vi i Sverige har infört rekommendationer vid konstaterad smitta av resistenta pneumokocker.

Så länge barnet är **bärare av resistenta pneumokocker i näsan ska man undvika närkontakt inomhus** med andra småbarn och sköra åldringar. Barn med resistenta pneumokocker får därför inte vistas i förskolan. Barnet får däremot gärna leka **utomhus** med andra barn, träffa skolbarn och vuxna, följa med till affären, etc.

För att barnet ska få vistas i förskolan måste man först ha erhållit **två negativa odlingsprover från nasofarynx i rad** med minst en veckas mellanrum. Tre av fyra bärare blir av med bakterierna inom fyra veckor. Äldre barn blir smittfria tidigare än yngre.

Innan barn med resistenta pneumokocker besöker barnavårdscentral/sjukvård bör föräldrarna ringa och informera om detta. Har du några frågor kan du kontakta din läkare.